



■ Ύουσιβιτις: κρεματόρια - Ριτσώνα: πολιτισμός!

## «Στοχασμός, θλίψη και αποτέφρωση» (!)\* Τὸ «ἀρχιτεκτονικὸ θαῦμα» τοῦ πρώτου ἀποτεφρωτηρίου στὴν Ἑλλάδα

Κύριε διευθυντά:

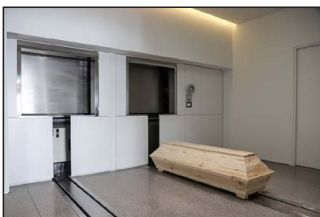
Εἶμαι μιὰ Μοναχὴ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Παταπίου [στοὺς Λουτράκι Κορινθίας], πού ἐπὶ 55 χρόνια τῆς πολύτιμης ζωῆς μου ἀφιέρωσα γιὰ νὰ ζήσω μιὰ ἄλλη ποιότητα ζωῆς. Δὲν ξέρω ἂν τὰ κατάφερα, ὁ Θεὸς γνωρίζει - ὅμως, ἔχω μέσα μου μιὰ πληρότητα γιὰ ὅ,τι προσπάθησα.

Μὲ ἐκπληξη εἶδα στοὺς «Κ» τῆς κυριακάτικης «Καθημερινῆς», 13ης Ὀκτωβρίου [2019], ἀφιέρωμα, καὶ μὲ ἐξώφυλλο μάλιστα, στοὺς «ἀρχιτεκτονικὸ θαῦμα», ὅπως τὸ ἀποκαλεῖτε, τοῦ πρώτου ἀποτεφρωτηρίου στὴν Ἑλλάδα.

Εἶσθε ἕνας ἀξιοπρεπῆς δημοσιογράφος, μὲ παιδεία καὶ σᾶς ἐρωτῶ:

● **Αὐτὸ εἶναι τὸ πολιτιστικὸ ἀποκορύφωμα τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου ἢ ὁ ἐξευτελισμός;**

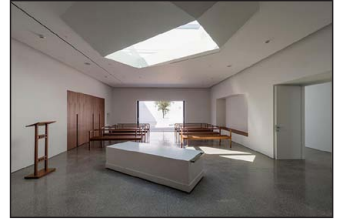
**Τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι βιομηχανικὸ κατάλοιπο, πού τὸ φτιαρίζεις σὰν ἀπόβλητο. Ὁ ἀνθρώπος εἶναι, ἂν τὸ πιστεύετε, «εἰκόνα καὶ ὁμοίωσις Θεοῦ» καὶ ἀξίζει τιμῆς, σεβασμοῦ καὶ ἀξιοπρέπειας, ἀκόμη καὶ στὸν θάνατό του.**



**Πηγαίνετε στὰ ἐνδότερα τοῦ «κοσμηματός» [τοῦ ἀποτεφρωτηρίου] νὰ φριξετε μὲ τὴν ὅλη διαδικασία καὶ νὰ φτύσετε ἀκόμη καὶ τὸ νερὸ πού πίνετε. Ἀκόμη καὶ τὸ σκυλί σου τὸ θάβεις στὴν ἄκρη τοῦ κήπου σου, καὶ ἔχεις γι' αὐτὸ δύο δάκρυα.**

Λυπηθήκατε τις κάποιες χιλιάδες που ξοδεύουν κάποιοι γι' αυτήν την απεχθή διαδικασία, αναζητώντας την άλλοι.

Δέν άκουσα να λυπάται κανείς για τὰ ἑκατομμύρια που δίδονται στις ἑκτρώσεις, στην κραιπάλη, στα ναρκωτικά, στα «καλλυντικά», στην μόδα, στους οἴκους ἀνοχῆς, στους πολέμους, στην προσφυγιά, στις σφαγές, στις βρώμικες συναλλαγές, στην προσπάθεια κάποιων ἰσχυρῶν, για να εἶναι πιό δυστυχημένος ὁ κόσμος.



Τί ὑποκρισία! Ὅχι δική σας, ἀλλά αὐτῆς τῆς παραπαίουσας κοινωνίας στην δύστυχη Ἑλλάδα, ὅπως τὴν κατήνησαν σήμερα: **Μ**ιά χώρα χωρίς παιδεία, χωρίς ἠθικές ἀξίες, χωρίς ἰδανικά.

Ὅ,τι διεστραμμένο καὶ ἀνώμαλο εἶναι πρόοδος στους «καθυστερημένους» Ἕλληνες χωρίς Θεό, καὶ κανείς δέν διαμαρτύρεται, οὔτε προσμετράει τὸ κόστος. **Ἡ** βία καὶ ἡ ἀναρχία εἶναι δημοκρατία καὶ ὁ ἄκρατος ὑλισμὸς θεότης, στοὶ τίποτα τῆς ὑπάρξεώς μας.

Δέν μὲ ἐνοχλεῖ τόσο ἡ ἀποψή τους, ἂν καὶ ἀποκρουστική· ὁ κάθε ἄνθρωπος εἶναι ἐλεύθερος καὶ ἐκφράζει τὸν ψυχισμό του, ὑγιῆ ἢ ἀρρωστημένο, μὲ τις πράξεις του.

**Μ**ὲ ἐνοχλεῖ ἡ ἀποψη, ὅτι ἤμασταν ὀπισθοδρομικοὶ καὶ ξαφνικά, ἐπιτέλους, προοδεύσαμε καὶ γίναμε πολιτισμένοι!...

**Ἦ**πάρχουν στην χώρα μας δύο κάστες πολιτῶν: οἱ προοδευτικοὶ *κουλτουριάρηδες*, που δικαιῶνται ἐπιδεικτικῆς ἀπόψεως στὰ μέσα ἐνημερώσεως· καὶ τὰ ταπεινά «ὑπόλοιπα ἐπικρατείας», που κάνουν τὸ «λάθος» να κάνουν τὸν σταυρό τους.

**Μ**ὴν ξαναπάει κανείς στοὶ Ἄουσβιτς, οὔτε πουθενὰ ἄλλου, για να θυμώσει καὶ να «φριξει» μὲ τὰ κρεματόρια τῶν ναζι.

**Σ**ὲ 70 χιλιόμετρα μόνο, μπορεῖ να διαβάσει τὴν «φρικτὴ» ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος καὶ να «μισήσει» τὰ θηρία που τὴν κατέφαγαν. **Μ**όνο 70 χιλιόμετρα *τζάμπα!* **Ἀ**λλά, ἐκεῖ στην Ριτσώνα, δέν εἶναι Ἄουσβιτς, εἶναι «πολιτισμὸς» στοὶ *ἀρχι-*



*τεκτονικό* αὐτὸ *θαῦμα*· δέν εἶναι ναζι, ἔχει καὶ ἀναψυκτήριο, να ξεχάσουν τὸν πόνο τους, καὶ τὸν ἑαυτό τους τὸν ἴδιο, ἀφοῦ ξεφορτώθηκαν πανεύκολα τὸν νεκρό· δέν λερώθηκαν καν να σκύψουν στον τάφο του.

Θλίψη, ὀργή, ἀπέχθεια γιὰ τὸ πῶς κατήντησε τὸ ἔσωθεν τοῦ Ἑλληνα.

Ὁ Χριστὸς ἀργεῖ! Δὲν χωράει στὴν ζωὴ μας, μᾶς καθυστερεῖ ἀπὸ τὴν κούφια καθημερινότητά μας.

Ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Ἐκκλησία του δὲν ἀναζητεῖ πελάτες. Ἀγάπη ἀποζητεῖ ἀπὸ καθαρὴ καρδιά, «ὅτι Αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησε τὸν κόσμον».

Σᾶς ζητῶ συγγνώμη καὶ εὐχαριστῶ γιὰ τὴν δημοσίευση τῆς ἐπιστολῆς μου.

Δὲν εἶναι ὀργή. Εἶναι θλίψη γι' αὐτὴν τὴν θολωμένη, δύστυχη Ἑλλάδα, πὺν χαίρεται μόνο γιὰτὶ ἔμεινε στὸν «πολιτισμὸ» τοῦ εὐρώ! [καὶ στὸ «ἀρχιτεκτονικὸ θαῦμα»(!) στὴν Ριτσώνα...].

*Ἰουστίνα Μοναχὴ*

---

(\*) Ἐφημερ. «Καθημερινή», 6.11.2019. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

